

Ne v neboderih vtroglavih,
kjer blesk zakladov te slepi,
bodočnost v hramih je mracuňjavih,
rešitev pride iz kleti!

Kar mož nebesa so poslala,
da večnih nas otmo grobov,
vse, draga krěma, ti si dala,
iz tvojih so izšli hramov.

Od tam so misleci globoki,
od tam klicarji k nebu nam,
od tam nam pesniki-preroki,
za dom borilci, vsi od tam!

In vem, da to jim srečno vspeje,
da spona vse nam razdrobe,
da dni nam pribore jasneje
ter tvoje proslave ime.

Zato ti slava peta bodi,
oj zibel naših boljših dni,
nebo ti tisoč sreč prisodi,
ves blagoslov na te razlij!

Le eno bi te mi prosili,
če za bodočnost kaj skribiš:
da vode v tebi ne bi pili,
da boljše vino nam deliš!

Stari Pegaz

Hi — oho, stari Pegaz, hi — oho!
Res, od petja živeti ni lahko:

brce le dobivaš v dar,
to je pevcu honorar.

Hi — oho, stari Pegaz, hi — oho!

Hi — oho, stari Pegaz, hi — oho!

Skoz življenje se rineva težko:

če resnico govoriš,

brž po gobcu jo dobiš.

Hi — oho, stari Pegaz, hi — oho!

Kadar vidiš bedarijo,

glavo mi okreni stran,

kaj bi drezal svinjarijo,

dobro veva, da je vse zaman.

Hi — oho, stari Pegaz, hi — oho!

Veš, po smrti pa vse drugače bo:

takrat vsemu bo zapik,

saj dobiva spomenik.

Hi — oho, stari Pegaz, hi — oho!